

Tilburg University

Blower op straat gezet

Maalsté, N.J.M.

Published in:
De Limburger

Publication date:
2011

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Maalsté, N. J. M. (2011). Blower op straat gezet. *De Limburger*, 1.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

DE REACTIE Burgemeester winkelt naar welkome oplossing in drugsstrijd

Blower op straat gezet

door **Nicole Maalsté**

Vorige week adviseerden collega Rovers en Fijnaut (R&F) van de Universiteit van Tilburg de gemeente Maastricht om alle koffieshops te sluiten om drugs-overlast tegen te gaan. Invoering van een wietpas zou ook een oplossing zijn. Vorig jaar onderzocht ik samen met een aantal deskundigen de effecten van veertien maatregelen om (overlast van) koffiehoptoeristen terug te dringen. Ons advies: spreiding en verbeteren van de infrastructuur rondom koffieshops leveren het beste resultaat op. Een wietpas is onnodig en bevordert de illegale markt.

Hoe kan het dat wetenschappers van eenzelfde universiteit een dergelijk tegengesteld advies geven? Rovers stelde tijdens de presentatie dat zijn rapport op vollediger en beter onderzoek is gebaseerd dan het onze. Dat is een hachelijke stellingname. De gebruikte literatuur en onderzoeksmethoden zijn grotendeels hetzelfde. Wel is er een verschil in interpretatie van bronnen en zijn andere experts geraadpleegd. Belangrijker is echter het verschil in perspectief. R&F kijken uitsluitend vanuit overlastperspectief. Wij beoordeelden de problematiek vanuit meerdere invalshoeken en keken bij-

voorbeeld ook naar de gevolgen voor de illegale markt, de handhaving en -niet onbelangrijk - de volksgezondheid. De focus op overlast lijkt geen toeval. De burgemeester wil koffieshoptoeristen weren. Daarvoor is bewijs nodig dat de overlast uitsluitend toeschrijft aan koffieshoptoeristen. Daarbij moet het ook nog zo zijn dat er geen alternatieve maatregelen zijn om die overlast te bestrijden. Alleen dan kan de rechter besluiten om buitenlanders uit koffieshops te weren. Anders is er volgens juridische experts sprake van discriminatie. Ons onderzoek noemde spreiding een goed alternatief. Daarnaast beschreven we dat drugsrunners, straatdealers en illegale verkooppunten veel van de overlast veroorzaken. Geen handige uitkomsten voor de burgemeester. Er was dus ander onderzoek nodig. 'Science-shopping', heet zo iets.

Volgens R&F leidt het sluiten van koffieshops tot een 'gigantische afname van drugsoverlast in brede zin'. Ook de overlast van de illegale markt (drugsrunners, wietkwekers) verdwijnt. In Bergen op Zoom en Roosendaal is de visuele overlast sinds de sluiting van alle koffieshops immers verdwenen. Aan de oppervlakte is niets meer te zien. Vanuit overlastperspectief is dat misschien (tijdelijk) een goede oplossing. Maar ondergronds leidt sluiting tot al-

lerlei misstanden. De illegale markt zal zonder koffieshops welig tieren met al die nieuwe klanten, waaronder ook 4338 Limburgse blowers die momenteel dagelijks Maastrichtse koffieshops bezoeken. Maar die illegaliteit levert volgens Rovers minder visuele overlast op. Limburgers kennen hun stad en hebben geen drugsrunners nodig om illegaal aan wiet te komen, stelt hij. Dat ze bij een illegale handelaar in aanraking komen met andere drugs, deert hem niet. Kent hij de basis van ons drugsbeleid dan niet, dat primair op gezondheid berust en secundair op veiligheid? De meeste andere landen benaderden drugsproblematiek tot nu toe uitsluitend vanuit opsporing en veiligheid. Deze harde aanpak is onlangs internationaal failliet verklaard. Druggebruik is niet uit te roeien. Decriminalisering en legalisering moeten daarom het uitgangspunt voor drugsbeleid zijn. Ook verslavingsinstellingen riepen de overheid in een gezamenlijke brief op te stoppen met het begrenzen van koffieshops: die dragen bij aan een controleerbare cannabismarkt. En dat is in het belang van iedereen!

Nicole Maalsté is senioronderzoeker aan de Tilburgse School voor Politiek en Bestuur